

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție UTA Găgăuzia Gheorghieva Fedora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Baurciulu Vasili XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 05.12.2017-22.02.2018;
 2. Instanța de apel: 12.03.2018-03.04.2018,
 3. Instanța de recurs: 12.06.2018-03.10.2018.
- Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 22 februarie 2018, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Baurciulu V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Baurciulu V. în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale și auto-tehnice în mărime totală de 3960 lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Baurciulu V. la 29 octombrie 2017, aproximativ la 18³⁰ conducând automobilul de model „Opel Vectra” cu n/î XXXXX deplasându-se pe str. Frunze, or. Vulcănești, în apropierea Casei de Cultură, a încălcat cerințele pct. 45 din Regulamentul circulației Rutiere și subpunctului b) din pct. 10 alin. 1) și subpunctului f) pct. 11 alin. (1), (2) din Anexa nr. 1 al Regulamentului și a tamponat pietonul Ghermec M, care traversa carosabilul în apropiere de trecerea de pietoni.

În urma impactului părții vătămate Ghermec M. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 363/D din 08.11.2017 vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 3960 lei –sumă ce reprezintă cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale și auto-tehnice.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că prima instanță urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului, or aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în prezenta cauză și în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, urmau a fi încasate de la inculpat, deoarece acestea constituie cheltuieli judiciare în sensul art. 227 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 aprilie 2018 apelul declarat de acuzatorul de stat a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, în speță pentru a fi stabilite circumstanțele cauzei de către organul de urmărire penală s-a dispus efectuarea expertizelor medico-legale și auto-tehnice, astfel că respectivele cheltuieli urmează a fi trecute în contul statului, deoarece normele procedurale nu prevăd achitarea de către condamnați a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei obligatorii.

Tot aici, instanța de apel a reținut că dispoziția art. 229 Cod de procedură penală, nu obligă instanțele de judecată de a pune în sarcina persoanei condamnate cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale, or anume statului îi aparține obligația de asigurare a cheltuielilor judiciare în partea ce ține de anchetarea cazurilor penale.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a contestat-o cu recurs ordinar, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime de 3960 lei.

În argumentarea recursului declarat autorul a făcut referire și a desfășurat dispoziția art. 227 Cod de procedură penală, care reglementează cheltuielile judiciare. Consideră că, legislatorul a expus clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

La fel a indicat, că instanța de apel examinând cauza nu a ținut cont de faptul că alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea obligația statului de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale, a fost abrogat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Prevederile art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie indicate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, solicitând casarea hotărârii contestate în partea cheltuielilor judiciare cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în latura civilă, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea încasării cheltuielilor de judecată, însă Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat cerințele acuzatorului de stat ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d. 184-188).

Astfel, autorul invocând prevederile art.227 și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

Reieșind din analiza cadrului legal și a practicii judiciare constante, Colegiul penal constată, că argumente recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, totodată fiind relevante și alin.(2) ale normei date, care stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Astfel, Colegiul penal menționează, că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum indică procurorul.

Totodată, instanța remarcă că prin Legea nr. 316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin.(2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, însă aceasta nu are nici o

aplicabilitate în speța dată, deoarece expertizele medico-legale efectuate la caz, au avut loc până la modificările survenite.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că solicitările acuzatorului de stat de încasare a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 320 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale în vederea stabilirii gravității vătămarilor corporale suportate de partea vătămată nr. 363/D din 08.11.2017, și expertizei auto-tehnice nr. 34/12/1-R-6189 din 23.11.2017 în prezenta cauză, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414 - 419 Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul casării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție UTA Găgăuzia Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui **Baurciulu Vasili**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 octombrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

judecători

Toma Nadejda

Boico Victor